

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. XIII. Qua ratione nos mortificare debeamus in licitis, atq[ue] etiam in necessarijs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

perfectione facere. Certum enim est, non solum peccata, vt supra dictum, sed etiam vitia & imperfectiones, quæ fiunt in via virtutis, defectu mortificationis provenire. Omnia siquidem accidunt, vel ad fugiendum & vitandum aliquem laborem, quem in beneficiendo sentimus, vel quia non abstinetur aliqua delectatione & voluptate, quam habemus in malo vel imperfecto, quod committimus. Percurramus omnia, & inueniemus, si deficiamus in obedientia & regularum obseruantia, vel temperantia, vel silentio, vel modestia vel patientia, vel alia quapiam re, totum eueniet mortificationis defectu, vel quia laborem non toleramus, qui in ea re fitus est, vel quia non abstinemus delectatione & voluptate, quam à contrario capimus. Sic vt si quis velit bonus esse religiosus & perfectionem adipisci, necesse ei sit vt se in his mortificet. Similiter vt quis sit bonus Christianus & saluus fiat, necesse ei sit vt se mortificet in omni eo, quod repugnat Deilegi. Ideoque dicebat Seruator noster: *Qui vult venire post, abneget semetipsum.* Et nisi se abneget & mortificet, non potest esse bonus Christianus & seruari. Similiter vt quis sit bonus Religiosus & perfectionem adsequatur, necessarium est te in eo mortificari, quod tibi hic est impedimento. Percurre ergo omnia, dei opera ab aurora vsque in vesperam, & aduerte quid te impediatur regulas seruare, & bonum facere, & perficere ordinaria, & euince hunc laborem, & mortifica hanc delectationem, quæ te facit mala & imperfecta exequi: hacque ratione opera emendabuntur & perfectiora fient, & tu melior & perfectior eris. Tota summa profectus nostri in hoc consistit, vt tandem aliquando hic resoluamus.

Quærebat quodam tempore quidam: Quid causæ est, quod Deus mihi det bona desideria ad virtutem, & dum eorum se occasio offert, me debilem reperio, & in multa vitia labor, & nunquam ad perfectionem peruenio. Omnes vno ore respondebant, hoc prouenire consideratio-

nis defectu: si hoc & illud considerares, idem te iuuaret. Exhibebant ei plurimas considerationes, sed nihil in de commodi referebat. Accessit tandem senem quendam bene expertum, qui respondebat, id nõ euenire considerationis sed resolutionis defectu, eaque causa est, quod nõ proficias. Resolue & propone te mortificare in eo quod supra dictum, & hoc modo perfectionem assequeris.

CAPVT XIII.

Quaratione nos mortificare debeamus in licitis, atque etiam in necessariis.

VIDEBATVR nihil aliud de praxi & exercitio mortificationis dicendum, quam vt modis duobus prædictis nos bene in ea exerceremus, hoc enim sufficit, vt quis sit bonus & perfectus Religiosus. Vt tamen melius eosdem compleamus, & promptiores & aptiores simus; ponunt Sancti & spiritualis vitæ magistri aliud exercitium mortificationis, in rebus, quas licito facere possumus. Vt Christianus bonus non contentus est facere opera obligatoria, necessaria ad salutem, sed addit alia deuota, quæ Theologi vocant opera supererogationis, non enim contentus est audiuisse Missam diebus præceptis, sed etiam audit in septimana, legit Rosarium Diuæ Virginis, & sapius peccata confitetur & communicat: sic etiam bonus Religiosus non contentus esse debet seruasse regulas, & mortificare se in eo, quod ad obseruationem earum requiritur, sed alia insuper mortificationes supererogationis addendæ sunt, ad quas à regula non obligatur, sese mortificans in aliquibus non necessariis, quæ licite facere poterat.

S Doroth. ait nihil tam prodesse ad proficiendum in virtute, & acquirendam

d 2 pacem

*mortificatio-
nis cuiusque
exercenda
certissima ad
virtutem est
via.*

*Mortificatio-
nibus necessa-
riis alia ex li-
citis etiam
addenda quas
Theologi vo-
cant opera su-
pererogatio-
nis.*

*Doroth. serm.
i. de obedi-
entia & nega-
tione propria
voluntatis.*

Abnegatio voluntatis in rebus sensualibus efficacius medium perfectum.

pacem & tranquillitatem, quam si quis voluntatem frangat, & modum docet, quo in horum mortificatione vtendū est, quib. licite frui permittebatur. Vade quā viam, & voluntas iubet redire, & hac prospicere; ne prospice. Colloqueris cum aliquibus, succurrit aliquid proposito valde accommodum, videris ab illis habendus prudens & discretus; ne dixeris. *Suadet tibi cogitatio tua, adi coquum. Et interroga, quid parat obsonii, non obtemperes. Cernis forsasse quippiam, suadet illi cogitatio, vt interroget, quisnam illud attulerit, si sit emptum, aut datum, non interroget.* Exempla duo sunt, quæ idem sanctus adfert. Videret præterea hospitem, vellet scire, quis esset? Vnde veniat? quo vadat? ad quid venerit? Noli scire, sed in eo te mortifica.

A paruis ad magnas voluntatis abnegationes facilius est semita.

Dicit hoc exercitium S. Dorotheus plurimum prodesse ad parandum habitum propriam voluntatem abnegandi, nam si assuefaciamus nos eandem in paruis frangere, breui nequidem propriam voluntatem in maioribus habebimus. Vt enim, qui se bello parant, pacis tempore se in armis exercent, & iis se hastiludiis assuefaciunt, sed hæc ludicra sunt, tamen necessaria, vt habiles sint, quando vere bellum gerendum. Sic & Religiose habitus mortificationis sumendus, & voluntas superanda in licitis, vt postea habilis & assuetus ad se etiam in illicitis mortificandum. Idem hoc exercitium etiam Sanctus Bonauentura docet nos mortificandi in paruis, ex se tamen licitis & quæ fieri possunt, ponitque pro exemplo, Si quis hortum transiens velit carpere vel non carpere florem, quamuis enim carpere, peccatum non sit, tamen non carpere, mortificandi nos causa, gratius est Deo. Ideo quæ ait Dei seruo sæpius in corde dicendum. Domine Deus amore tui nolo hoc videre, vel illud audire, nec hoc edere, nec hoc modo me recreare. Fertur de Patre nostro Francisco de Borja, quod dum Dux esset, multum delectaretur aucupio falconum & accipitrum, & ardearum captu, & ipso tempore, dum sal-

Bonan. & Biosius c. 2. monit. spir.

Exemplum abnegationis sensuum.

co ardeam prehenderebat, oculos demitteret, vt ea voluntate priuarentur, & ipse eadem recreatione, quam multa defatigatione & labore toto die quæsiuerat. Proprium seruorum Dei esse docet S. Gregorius spoliare licitis, vt tanto magis ab illicitis alienentur. Hinc tanti exercitium hoc a Patribus eremi fiebat, & eo discipulos educabant subtrahentes illis desiderata, & imperantes eos operari, quod nolent in paruis, quæ sine peccato & imperfectione nulla facere licebat, vt in omnibus propriae voluntati renunciarent, & in maioribus ad arma parati essent. Beneque de eo, qui in paruis his & facilib. mortificationibus proficiebat, sperabant, eū ad perfectione perueniturū, maleque de alio sentiebant, persuasum n. habebat, voluntatem assuefactam, facere, quod vellet licet in paruis & nullius momenti, rebellē futurum in abnegatione maiorum. Hæc ratio est, quæ Societas specialiter hoc exercitium vtatur in principio cū nouitiis, occupado eorum in diuersis exercitiis & muneribus & iubaribus obstinere eo, quod inceperunt, & restitere quæ fecerunt, & post ad id redire, vt discant non volūtati & appetitui obsequi, sed ab ipso principio assuescere propria voluntati & iudiciū abnegare. Sancti ulterius in hoc exercitio progrediuntur: non contenti sunt nos in licitis & iis, quæ sine peccato, & aliqua imperfectione fieri poterat, assuefacere, propria voluntati abnegare; sed et suadet vt assuefaciamus mortificare & voluntatem negare in iis, ad quæ obligamur. Dicere vero aliquis: Qui potest hoc fieri? omittere musne facere, ad quod tenemur, vt nos mortificemus? Dico nullo modo, hoc enim male fieret. *Non sunt facienda mala, vt veniant bona.* Quo pacto ergo hoc fieri poterit? Inuenerunt Sancti hic mirabile inuentum, conforme doctrinæ S. Pauli aduertite (aiunt), & curate, vt nihil faciatis, nec cogitetis: nec loquamini, quod destinetur ad faciendū satis volūtati aut appetitui vestro, sed antequam edatis mortificandus appetitus gulæ, & vobis non edentibus, vt bene sapiat & vos cupiatis, sed solum, quia id Deus iubet, qui vult vos edere vitam.

vitam sustentetis. vt faciebat Abbas Isidorus, de quo refert Palladius, quod lacrymabatur quando mensam accedebat, & ibat obedientiæ causa. Antequam studeas, studii appetitum mortifica, & deinde stude, eo quod Deus sic velit, & tibi id imperet, & non ob voluntatem & recreationem tuam. Antequam concioneris, vel pulpitem docendi causa ascendas, appetitum & inclinationem, quam ad hoc habes, mortifica, & ne id feceris appetitus & animi causa, sed quia tibi imperatur, & Deus id vult, & sic eodem modo in aliis, relinquenda voluntatis tuæ proprietates, & faciendum quia Deus sic iubet. Rationi enim consentaneum non est, vt hæc nos vt seruos ad se trahant, sed vt hæc trahamus ad nos & Deum, eius causa illa solum facientes. Hocque est quod Apostolus dicit: *Sive ergo manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite.*

Punctum hoc præ cæteris præcipuum & spirituale est. Opera enim & munera non facienda ob recreationem vel propensionem, quam ad illa habemus, sed pure propter Deum, & quia ipse sic vult & iubet, assuefacientes nos in his omnibus facere non nostram sed Dei voluntatem, & in iisdem gaudere, non quia ex se appetibilia sunt, vel quia delectationem ibi capimus, & cum propensione nostra conueniunt, sed quia in his voluntati Dei obsequimur. Quicumque hæc fecerit, non solum assuefiet mortificare & negare voluntatem suam, sed etiam in omnibus voluntatem Dei facere. Quod altissimum amoris Dei & multi fructus & perfectionis exercitium est, vt alio loco dictum.

Iam sat amplius huic exercitio datus campus, ideoque qui vult habere speciale examen, ad voluntatem suam mortificandum & abnegandum (quod vtilissimum fuerit) ei per vias & gradus eundem erit, vt præcedentibus capitibus declarauimus. Primo sumi poterit examen speciale ad nos mortificandum in iis, quæ vitæ se offerunt, nec aliunde accersun-

tur. In quibus aliquot dierum negotium nobis facefsetur, etiam plurium, præsertim si eo perueniendum vt æquo animo non solum, sed etiã læto & hilari ferenda: qui est tertius & perfectissimus perfectionis gradus, vt suo loco dicetur. Secundo sumi poterit examen in mortificatione voluntatis in eo, quod nos impedit exequi ea, quæ necessario nobis faciendæ sunt, vt simus boni Religiosi, & regulas nostras obseruemus & procedamus cum ædificatione, quæ innumera sunt. Tertio in mortificatione aliquotum, quæ licite à nobis fieri possunt, vt sic habitum & consuetudinem paremus valedicendi voluntati nostræ, & promptiores & paratiores simus ad maiora, quando sese obtulerint. Proponentes toties in his nos mane mortificare, & toties vespere, incipientes principio à minori, & post plus adijcentes, prout quis plus minusue profecerit. Et quanto quis se magis mortificauerit, tanto melius fecerit, quamuis id fieret ad numerum granorum Rosarii. Vt aliquos in Societate nouimus, qui omnia percurrebant, totiesque se quotidie mortificabant, quot grana erant, & facile fuit eorum profectum nosse. Quarto in iis, ad quæ obligamur, sumi poterit hoc examen, satagentes illa facere, non quia illa cupimus & delectationem in iis capimus, sed quia hæc voluntas Dei est. Quod exercitium tota vita durare potest, eo quod multæ perfectionis sit. Cui additur, quod hoc examen per eadem puncta ex via conformitatis voluntatis Dei sumi potest, & quod omnia ab ipsius manu proueniant, & ea ad maius nostrum commodum & vtilitatem mittat, cogitantes eundem (Christum nobis dicere: Fili, volo te hoc nunc facere vel pati; hoc enim modo id tanto facilius, suauius, vtilius, efficacius & perfectius erit. Hoc siquidem exercitium diuini amoris erit, quod omnia facilia & suauia reddit. Ista ratio: Hæc est voluntas Dei, Deus hoc vult, & hoc ei iam placet, superat, concludit & ligat homini pedes & manus.

2. In impedimentu perfectionis.

3. In licitu.

4. In iis ad quæ obligamur.

Lib. 2. c. 15.
de vita P.
Francisci de
Borgia.

Exemplum
patientie
iuxta ac
mansuetu-
dini.

Legitur de Patte nostro Franciscio Borgia, quod quodam tempore fere profectus sit Valle-olet flumina, ubi erat domus probationis: multa nix celo cadebat, & ventus flabat frigidus & rigidus, & venit eo multa nocte, dum iam somnum caperent nouitii: magno satis spatio portam pulsabat, & flocci magni niuis cadebant, & quia primus sopor erat & porta multum ab habitatione distans, nullus audiebat nec respondebat. Sat longo spatio temporis elapso auditus fuit, & ei aperta porta, nouitiis magno pudore affectis, quod tam diu patre moram trahere fecissent, videtes enim frigore quasi enectum & trementem. Quibus tam gratioso vultu Pater respondit: Ne doleatis fratres mei, certo enim scitote, Deum dum expectare, multo me fauore profecti uti fuisse, cogitaba enim, Deum esse, qui niuis demittebat, & ventos in me vibrabat, & quodcumque facit, cum infinita hilaritate & recreatione facere, & mihi letandum esse, dum animaduertem Dei in me castigando & affligendo propensionem, & gaudendum ob gaudium, quod in hoc opere habebat, leo enim vel aliud brutum in presentia magni Principis laceratur tantum ad eum exhilarandum. Similiter nobis omnes occasiones mortificationis accipiende sunt, & haec delectatio & satisfactio nostra esse debet delectatio & satisfactio Dei.

CAPVT XIV.

Nobis id agendum, ut in eo vitio & passione, quae magis in nobis regnat, & turpius nos labi facit, nos praesertim mortificemus.

REFERTUR in primo libro Regum, quod Deus per Samuelem Prophetam Saul mandauerit, ut perderet ipso facto Amalech, nec parceret nec viris nec feminis, nec pueris nec lactantibus, nec armentis, nec pecoribus. Et dicit sacer textus: Et poperit Saul & populus eius Agag & optimis gregibus ovium & armentorum, & vestibus & arietibus, & vniuersis, quae pulchra erant, nec voluerunt disperdere. Quicquid

1. Reg. 15. 9.
Omnes omni-
no passiones
mortificanda.

vero vile fuit & reprobum, demoliti sunt. Sic aliqui se mortificant in paruis & leuibus, sed in maioribus magni ponderis, & plus ad rem facientibus sibi parcunt, & in regni & viui manent. His ergo ut consularur dico, preciosissimum esse debere id, in quod oculos dirigere debemus ad mortificandum & Deo offerendum. Samuel statim accessit Saul, & cum obiurgans ex parte Dei ob factum ipsius iussit coram se adduci Agag Regem Amaleck. Et oblatum est ei Agag pinguis & tremens, & in frustra concidit eum Samuel coram Domino in Galgala. Fecit de eo sacrificium Deo. Hoc precipuum esse debet, quod tibi Deo per mortificationem sacrificandum & offerendum est. Agag iste tuae arrogantiae & superbiae, qui in te praesertim regnat, haec impatientia haec tetra & dura conditio tua, hoc desiderium & appetitus gloriae & estimationis offerenda sunt.

Aliqui reperiuntur, qui omnem sollicitudinem, omnem sanctitatem & perfectionem eo referunt, ut exterius, & in eo quod foris apparet, videatur, in modestia & gestu multum edificante, & in exteriori nihil defectus animaduertatur, & nulla ipsis cura est de interiore mortificatione, quae omnium preciosissima & eminentissima est, sed habent voluntatem viuam & valde integram, ut & iudicium proprium & honorem & estimationem. His potest dici id quod Christus Scribis & Pharisaeis dicebat: *Va vobis Scribae & Pharisaei hypocritae, quia mandatis, quod deforis est calcetis & paropsidis, intus autem pleni estis rapina & immundicia, Phariseae caece munda primum, quod intus est calcetis & paropsidis, ut fiat illud, quod deforis est, mundum.* Si enim modestia haec exteriori non prouenit ex pacel maturitate interiori cordis, omnia erunt hypocritis & simulatio. Nolite fieri (dicit Christus Redemptor noster) ut sepulchra dealbata, quae foris pulchra videntur, & intus plena sunt ossibus mortuorum & immundicia. Et eodem capite plus ad propositum nostrum reprehendit eosdem Scribas & Pharisaeos, dicens: *Va vobis Scribae & Pharisaei hypocritae, qui decimas mentium*